

РЕШЕНИЕ

№ 5733

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **853** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК е образувано по жалба на [фирма], представлявано от изпълнителния директор К. Т., чрез юрк. В. Д., срещу Решение № 0104-25456/20.11.2012 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, действащ от името на изпълнителния директор на агенцията.

Ответникът, чрез процесуалния си представител отрича допустимостта, евентуално – основателността на оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване. Разгледана по същество, жалбата е и основателна, но по различни от изложените в нея съображения. Служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК установи, че обжалваният акт е засегнат от порока по чл. 146, т. 1 от кодекса.

1. С Протокол № 1322/27.04.2012 г. за извършена проверка от инспектори към Дирекция „Инспекция по труда” – В., на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, на жалбоподателя е дадено предписание под № 11 със срок за изпълнение до 30.07.2012 г. Дружеството е направило искане до дирекцията за удължаване на срока на предписанието, което е уважено, като срокът за изпълнението му е определен до 30.10.2012 г. Преди изтичането на новия срок за изпълнение на предписанието е депозирано ново искане за удължаването му до 31.07.2013 г. Искането е подадено чрез Дирекция „Инспекция по труда” – В. и адресирано до изпълнителния директор на ИА „Г.”. С разпоредителната част на оспореното решение е отхвърлена жалбата на

дружеството, с която се иска изменение на срока на предписанието и то е потвърдено. Актът е мотивиран с конкретни съображения относно липсата на основания за изменение на срока и нецелесъобразността от подобно решение предвид и на обстоятелството, че срокът вече е бил удължаван.

2. Обжалваният акт е незаконосъобразен във формата на нищожност.

а. П. по отношение на дружеството е дадено от длъжностни лица на Д. – В.. Срокът за изпълнение е елемент от съдържанието на принудителната административна мярка, поради което и компетентен да се произнесе по искането за удължаването му е административният орган, който я е разпоредил. В противен случай би се прекъснала обективната връзка между нормативно уредената компетентност на контролния орган и конкретно упражненото правомощие, попадащо в нейния обхват.

б. При липсата на произнасяне на издателя на предписанието по искането за удължаване на срока, неправилно то е било квалифицирано от горестоящия орган като жалба, тъй като в тази хипотеза контролното административно производство е лишено от предмет. В съответствие чл. 88, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от АПК искането е следвало да бъде оставено без разглеждане като неподведомствено на горестоящия орган и да бъде изпратено на Д. – В. по компетентност. Произнасянето по същество по молбата на дружеството нарушава забраната по чл. 10, ал. 1 от АПК за изземване на компетентност. Упражненото от горестоящия орган правомощие извън компетентността му по степен поражда нищожността на оспореното решение – по този въпрос съществува единство както в теорията, така и в трайната съдебна практика.

в. Отсъствието на компетентност, обратно на довода на ответника, е относимо към основателността на съдебното оспорване, а не към неговата допустимост. Не е налице и хипотезата на мълчалив отказ на Д. – В., който да бъде предмет на съдебен контрол. Искането на дружеството е било адресирано до изпълнителния директор на ИА „Г.“, с което е възникнало и задължението на долустоящия орган да му изпрати преписката, а въпросът за допустимостта на контролното административно производство е следвало да бъде решен от изпълнителния директор на агенцията. Мълчалив отказ би бил формиран единствено в случай, че долустоящият орган не се е произнесъл по направено до него искане, респ. при произнасяне след като преписката му е върната по компетентност в съответствие с чл. 88, ал. 2 от АПК.

3. Естеството на констатираното основание за недействителност на обжалваното решение изключва от предмета на контрола изследването на заявените от жалбоподателя основания за удължаване на срока на предписанието. Те биха подлежали на съдебна проверка при евентуалното оспорване на последващ отказ на компетентния административен орган.

Изложеното мотивира съда да прогласи нищожността на атакувания акт и да изпрати преписката за произнасяне на надлежния орган.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на Решение № 0104-25456/20.11.2012 г. на главния секретар

на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, действащ от името на изпълнителния директор на агенцията.

ИЗПРАЩА искането на [фирма] за удължаване на срока за изпълнение на предписание № 11, обективирано в Протокол за извършена проверка № 1322/27.04.2012 г., на Дирекция „Инспекция по труда” – В. по компетентност.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: